

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 26.МАРТА 2013.ГОДИНЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Присутни су:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници Радоњићи и Матовић,
- браниоци Крстић, Ђорђевић, Палибрк, Стругар, Борковић, Шћепановић, Крсто Бобот.

И затим...

АДВ.ЉИЉАНА ЛАЗОВИЋ: За адвоката Зорана Брадића, Љиљана Лазовић адвокат, имам заменичко пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте пуномоћје.

Затим, хвала.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: И данас ће мењати млађаног Перовића адвоката.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Шћепановић за Перовића, Крсто Бобот за Петронијевића.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја ћу мењати Петронијевића и замолио ме и за Момића да преузем, за Огњена Радића.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу само морати у пола 12 да изађем имам један претрес у Палати правде па ће ме колега Крсто Бобот мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Затим ту су окривљени Николић, Поповић, Кастратовић, Богићевић, Булатовић, Сокић, Момић, Миладиновић, Мишић, Видоје Корићанин, Вељко Корићанин и Брновић.

Е сада не знам зашто су тамо окривљени у мраку, да ли нешто светло не ради или? Ради или боље виде ове мониторе.

Да констатујемо да је успостављена видеоконференцијска веза са судом у Приштини и да замолим режију да нам стави на мониторе слику Приштине, односно просторија ЕУЛЕКС-а. За данас имамо предвиђено сведоке Мађун Алимехај и Бесим Хускај а Исуф Авдулахај је одбио да да свој исказ и видео линком.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се претрес одржи.

Испитивање сведока путем видеоконференцијске везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред ЕУЛЕКС-а у Приштини се налази ко?

Ту су и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Ко је? Да ли госпођо можете да нам се представите.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Из студија у Приштини јавио се преводилац и рекао је да је Мађун Алимехај је.

ПРЕВОДИЛАЦ ИЗ ПРИШТИНЕ: Желим да Вас обавестим да је Албан Рецај који је квалификован као сведок да дође и да сведочи овде, за њега је предвиђено да дође сутра како би сведочио, али да бисмо то потврдили да ли ће он доћи сутра или не прво морамо данас да га контактирамо телефоном па ћемо утврдити да ли ће он доћи сутра или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А данас су дошли Мађун Алимехај и Бесим Хускај? Питајте то Гани молим Вас.

ПРЕВОДИЛАЦ ИЗ ПРИШТИНЕ: Данас је дошао Бесим Хускај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да нам се представи само и госпођа из ЕУЛЕКС-а, значи име, презиме и функција.

ПРЕВОДИЛАЦ ИЗ ПРИШТИНЕ: Она се зове Ниша. Њено име је Ниша Селина, број је 03506, 03806, она ради при тужилаштву ЕУЛЕКС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је она извршила увид у документа сведока? У идентификациона документа, било личну карту, не знам шта имају?

ПРЕВОДИЛАЦ ИЗ ПРИШТИНЕ: Да, ја могу потврдити да је данас Бесим Хускај, он је рођен 02.05.1956. године из Љубенића, село Љубенић, лични број његов је 10056596627.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. У том смислу и извештај са ове обављене видеоконференцијске везе молим да садржи податке о сведоцима који су били, па сада прелазимо на сведока Хускај Бесима, односно на његово испитивање.

ПРЕВОДИЛАЦ ИЗ ПРИШТИНЕ: Ми смо узели све податке од сведока, тако да овде поседујемо све оно што треба из личних података, а што је у вези са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разговараћемо сада са сведоком, господине Хускај добар дан.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Добар дан и чујем вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, требате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на

питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете ова упозорења?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви се у поступку можете користити својим материјним језиком, албанским, имамо преводиоце, да ли ћете се користити албанским језиком?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да пре давања исказа положите заклетву. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да ћу о свему што будем питан пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ми смо чули ваше податке, а они су исти као 04. септембра 2012. године када сте у Куршумлији испитивани пред тужиоцем за ратне злочине, да ли су то Ваши лични подаци у погледу године рођења, места рођења, имена оца?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, исти су подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање још тај податак немамо?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Тренутно ја имам статус инвалида тако да нисам запослен, а од школске спреме имам средњу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок са подацима као на записнику од 04. септембра 2012. године пред замеником тужиоца за ратне злочине, упозорен, опоменут исказује да ће се користити својим материјним албанским језиком и након што је положио заклетву исказује:

Ви сте поводом догађаја од 01. априла 1999. године у селу Љубенић давали два пута исказ који ми имамо овде, једном 17. августа 2010. године пред ЕУЛЕКС-ом и други пут 04. септембра 2012. године у Куршумлији пред замеником тужиоца за ратне злочине. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, сећам се тих изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онда остајете код тих исказа?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ја би нешто сада додао, односно говорио ако постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Нама су повређена лична права од стране тужиоца Драгољуба јер он је рекао да наше изјаве ће послати путем ЕУЛЕКС-а, а те изјаве ми нисмо добили, тако да ја тренутно не поседујем ништа од тога, тако да ја видим да ми је ту право повређено тако да то сам хтео да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли бисте могли да нам најкраће, ми имамо те изјаве овде, да нам најкраће кажете шта се догодило 01. априла, да нам испричате како сте Ви рањени тада том приликом, дакле најкраће шта се десило па ћемо вам онда постављати питања.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Могу. 01. априла догодио се велики масакр у нашем селу од сране полицијских снага и парамилитараца државе Србије, то се догодило рано ујутру око 7 сати. Тога дана ујутро село је било опкољено, дакле понављам још једном у 7 сати ујутро, ту су биле велике снаге и почели су да нас истерају из кућа, становништво је било ненаоружано, ми смо били цивили и то су били старци, жене и деца, они су нас покупили и тамо негде на дну села била је присутна полиција, ми смо мислили тог тренутка да нас ће водити за Албанију, односно за Црну Гору и нисмо били свесни шта ће нам се догодити. Ја би то мало у краћим цртама јер када би почео да причам онако у детаље то би потрајало доста дуго. Жене и деца су одвојени од мушкараца, а нас су покупили на једном месту на крају села. Било је нас отприлике између 65 или 70 сви смо били цивили. Путем док смо ишли низ село ја лично сам приметио убијене људе из породице Хамзај тамо поред Муфтијовић врата био је убијен човек, а код Анема била су отворена врата и ту смо видели једног мртвог човека, односно један леш, онда сам одмах ту се забринуо и рекао сам иста судбина вероватно ће и нас догодити. Они су нас тако покупили, водили су нас тамо доле, почела су деца да вриште и жене да плачу, они су њих удаљили и путем док смо сишли доле било је доста полицајаца, дакле униформисаних лица и пуцали су из оружја рафал, позвали су нас да што пре напустимо куће и то су пуцали у ваздух и то је био начин да нас застрашују и да што пре изађемо. Када смо стигли тамо на место догађаја ту је била једна продавница, мала продавница једна, иза продавнице је било 5-6 људи не знам тачно, они су ту седели иза те мале продавнице, ту је почело раздвајање, дакле ту на месту догађаја. Ту су издвајали тројицу људи, ту су били прво војне снаге, полицијске снаге и парамилитарци, али на том месту где се то догодило било је тројица, они су удаљили ту децу и жене а нас су ту покупили на једном месту и један од њих који је чини ми се био главни имао је тешко наоружање, то је пушкомитраљез, изашао је пред нас и питао нас је ко је подметнуо пожар у кућама 1998. године. Један од сељана који је био мало способнији, то значи да је имао завршене неке школе и он је питао „да ли би ја могао нешто да кажем“ и он се њему обратио, а он је рекао „ајде изволи, кажи“. Он је хтео да му исприча да смо ми заједно живели са Србима и Црногорцима, деда и прадеда, дакле у нашем селу било је и Срба и Црногораца и да никада нисмо имали експес и да смо са њима живели јако добро. Тако је он хтео да њему исприча да никада нисмо имали неспоразума са њима, да су нам били комшије да смо добро живели и на неки начин је хтео да нас од те ситуације извуче, дакле на неки начин да тражи милост од њега јер смо били свесни шта ће нам се догодити. После га је он питао, односно није му ни дозволио да он заврши све оно што је хтео да каже, односно да говори, још једном је питао ко је подметнуо пожар у тим кућама 1998. године јер и тада је био један масакр тамо код Хомзаје и запаљене су неке куће. Он је поновио да, да, каже јесте те куће је запалио полиција, а тај се звао Адем Харадинај и он на српском језику му је рекао изаћи из тог реда и строја, извадио га из строја и пред

нашим очима га је убио. То лице се зове Адем Харадинај. А Ук Бушати све време је био са полицајцима покушавајући да их убеди да смо ми невини, да ништа нисмо учинили, да смо, ништа нисмо згрешили, да смо ненаоружани и покушао је да их убеди тим чињеницама, када је видео Адема убијеног рекао је зашто се убили невиног човека, онда се он обратио Уки псовао му је мајку и испалио рафал и убио Ука пред нашим очима. Да ли се чујемо добро? Онда је пришао један од њих и изашао је пред нама, тај који је убио Ука и Адемија мало се удаљио неколико метара, отишао мало ниже, тај други који је дошао био је униформисан и од оружја имао је тешко оружје пушкомитраљез, не онај класични тежак мало лакши, кратки. Имао је један сандук испред пун метака и ти меци су били смештени у тој кутији коју је он држао испред себе. И почео је да нам исприча један догађај како је УЧК одвео његовог брата негде у возу, могуће да ћу ја нешто и погрешити јер је то прошло 14 година, то је велико време, али већи део тог догађаја ми је познат јер лично сам доживео те ствари и то сам регистровао у својој глави и он је почео да нам исприча како је УЧК убио његовог брата, он је рекао брата, а сада да ли му је био рођен брат или не, мени није познато. Дакле, њега су извели из воза, сишли доле и убили га. Ја и сада кажем да то није било добро, то није смело да се догоди, али он се нама обратио тим речима и рекао је на српском језику „је ли то добро“, да ли је то добро што је учинио УЧК, ми смо морали да му одговоримо, неки су одговорили неки не, али углавном су рекли да то није добро. Могу да кажем да тај разговор потрајао је око 10, односно 15 минута и један од те тројице он је стално кретао се ту 10-15 метара око нас и наредио је овоме који је говорио „ајде шта чекаш више реши овај проблем“.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: То је рекао на српском да ли треба да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ако хоћете ја могу да говорим и на српском језику јер ја владам добро српским језиком јер су моје комшије били Црногорци и Срби, па и војску сам одслужио, тако да добро говорим српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека се користи својим језиком, а ово смо чули.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ја сам приметио од момента када је почео да говори да се он тресао, руке су му тресле, а ту сам видео да он није био неки храбар човек, него кукавица, јер ми смо били деца, жене, ненаоружани људи, да је био неки храбар човек он би се борио очи у очи, али он је за мене био највећи кукавица а не неки храбар човек. Ја сам приметио да он хоће да пуца и након четири, пет секунди можда више није ни трајало, „лезите доле, мајку вам јебем арнаучку“, тако је рекао, а због чега је тако рекао мени није познато. Да ли је он гађао у правцу насеља или у вис ја не знам, ја сам то пратио, посматрао и сећам се те речи које сам изговорио, ја сам испружио се доле и онда испалио рафал. Ја сам био рањен у ногу и у стомак, то није трајало више, можда четири, пет секунди, али то је тешко наоружање за то време и да је било и 500 људи он је све могао да поубија. Ето зато што сте рекли да у кратким цртама ја сам то и рекао. Извесно време био сам у истом положају испружен доле, онда су почели да подметну пожар по кућама и кретали су се ту, ја нисам смео да посматрам шта се догађа али након пола сата својим ушима сам чуо и био сам потпуно свестан да

је неко од њих нешто рекао, а чуо сам га, а ко је тај ја нисам га видео „иди провери има још жив један, жив је, не смије ниједан да буде жив“. Ту том приликом било је неки који су преживели и који су били живи, било је ту кукњаве, било је ту и вике, али дошао је тај човек који је стварно ја не знам јер ја нисам смео да подигнем главу и дошао је и испалио још по један метак, то је да кажем други масакр након пола сата који се догодио. И ако је приметио да се неко мрдноу или је показивао било какав знак да је жив он би испалио још један метак, то сам ја својим ушима чуо, онда пришао мени, и чизмом ме згазио за врат и ја сам покушао да не осети моје дисање и од страха ако ме буде гађао да не мрдам много телом да би се приметило, јер то је нормално када добије метак тело почиње да се помера. Он по други пут извршио ту своју намеру и више нисмо чули никакву вику ја сам око 2 сата био тако испружен на том месту, нисам смео да устанем. Други пут метак ме је погодио мало и у чело, да ли је он гађао неког другог па мене случајно погодио ја сада са сигурношћу не могу да тврдим, али осетио сам да ми је кожа овде горе на горњем делу чела је напукла. То сам приметио након два сата а онда сам чуо једног који је био рањен и који је рекао ајде устаните јер нема више никог. Полако сам устао, нисам могао да станем на своје ноге, пузећи пришао сам гају, шуми ту поред села и ту смо се скупчили ми сви рањени и ту смо остали док није пао мрак у том гају, у тој шуми. То је то што се догодило 01. априла 1999. године. Ако ви мислите да треба да ме питате још нешто друго, или да вам кажем још нешто друго, могуће је да сам ја нешто и заборавио али ви слободно можете да ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поступак је такав да ће Вам прво постављати питања тужилац, затим браниоци и ми и на крају пуномоћници, да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Господине Хускај Ви сте мени дали једну детаљну изјаву тако да бих ја имао само пар питања, а што се тиче вашег захтева за достављањем изјаве након данашњег сведочења ја ћу вам доставити преко пуномоћника. Дакле, Мустафа Радоњићи ће вам то донети. Интересује ме следеће, да ли су, да ли Вам је познато да ли су сви сељани...нешто сам чуо...из Љубенића тога дана напустили село.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Захвалио Вам се.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: На кога мислите, на кога мислите, мислите на становништво села Љубенић или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На становништво села албанске националности.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли се неко до краја ратних дејстава враћао у село, вратио?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, након завршетка рата да, вратили су се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у току рата?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: За у току рата не знам. Малопре сам изјавио да ћу у кратким цртама говорити јер ја сам до 17. јуна био сам рањен и био сам у тим ливадама. Дакле два месеца и 17 дана нисам имао никакво склониште, ја сам ту остао на отвореном и борио сам се да би преживео, било нас је четворица без помоћи лекара, само један сељанин нам је помагао нешто око тога и ја не поседујем такве информације да за то време вратио се неко у село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели да је тога дана нека кућа и спаљена?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете колико је кућа спаљено?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: На месту догађаја могуће да су изгореле три, четири куће, значи ту где се догодио тај догађај, а за остало стварно не знам јер када смо стигли до те шуме поред једног другог пута при уласку у село где су Срби и Црногорци имали своје куће, пре изласка на главну улицу према Љубенићу са десне стране била је једна кућа једног Укшинаја, то је била нова кућа, из те шуме смо приметили да изгорела кућа Ардијина кућа. Више не би знао шта да вам кажем јер ни ми нисмо били у стању да видимо, односно да приметимо шта се догађало доле у селу. Касније када смо се вратили онда смо приметили да су куће биле скоро сравнуте са земљом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То место где се масакр догодио, како Ви зовете у селу?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: То место, колико је мени познато, нема неки посебан назив, то је поред куће Муамета, пре његове капије, ми смо били ослоњени о зид, то су била гвоздена врата односно капија, то ми кажемо на крају села. А место где смо ми боравили тога дана, рањени, то је гај, шума, где смо провели цео дан. То је шумарак један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли браниоци имају неко питање? Окривљени? Не. Господине Хускај, реците ми само. Господине Радонићи, хајде питајте прво Ви, изволите.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ако треба још неко да поставља питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, изволите.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Господине Хускај, да ли Вам је познато, да ли се сећате, колико је лица, тих војних лица било око вас ту у оном моменту када је убијен Адем Харадинај?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, да.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли је било више, мање, колико отприлике, да ли знате по броју?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да ли је реч о оном тренутку када се догодио сам догађај?

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Била су тројица, толико сам ја приметио. Више нисам приметио, не сећам се да је било више.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: А у моменту када су они почели да пуцају на вас, да ли се сећате, колико их је било?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Сећам се само једнога који је стајао пред нас, који је имао тај митраљез, а када сам пао доле, онда стварно ја не знам, али рекао сам да иза те продавнице, било је још људи. Па када сам ја пао, није ми познато, ко је све пуцао. Можда су и остали пуцали, али то не могу да тврдим, јер ја нисам смео да погледам односно да подигнем главу и да гледам.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Колико је трајало то пуцање на вас?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: И то је било близу иза Шошијеве продавнице, то се ту догодило, на том месту.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јесте разумели моје питање?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Иза те продавнице, Шошијеве продавнице, били су сакривени, они остали.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја сам питао, колико је то трајало, оно пуцање на вас, у оном моменту када су пуцали?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Па могао бих да кажем да је можда трајало око један минут, више није то трајало, јер није ни било потребно.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Од оних војника који су били ту око Вас, да ли сте Ви познавали некога од њих?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Лично не, нисам познавао никога.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: И после колико времена сте Ви устали и удаљили се од тог места где је био тај масакр?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Негде око два сата, значи после два сата, отприлике.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли је још неко био који је устао са Вама и удаљио се отуд?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Не, било је и других који су били рањени, могу да наведем и њихова имена.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хоћете да дате имена њихова.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Био је Исуф Авдулаху, Демуш Укшинај, Цвдет Аљичкај, он је био гост, овај Цвдет је био гост у селу Љубенић, он је из Изнића, али тога дана побегао је из Изнића и дошао је у Љубенић, јер је мислио да ће ту проћи боље, имаће помоћ од Срба и Црногораца који су им биле комшије и он је рачунао на то да ће они помоћи њима.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Још неко, да ли је био?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Био је Тафит Хускај, то је био један младић око 17 година, али он је умро, стигао је до тог луга, био тешко рањен и око 12 сати односно 1 сат поподне, он је умро у том гају од задобијених прострелних рана. Био је Али Шоши, Сафик Ахмуратај, Садик Бериша и Гани Бушати.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, хвала, још једно питање сам хтео да Вам поставим.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Постоји могућност да сам некога заборавио, али тог тренутка сетио сам се ових имена и то мислим да је и прецизан број.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Још једно питање, рекли сте да сте инвалид. Одакле потиче та Ваша инвалидност?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да. Ја сам инвалид, вероватно меци су ме погодили у доњем делу ноге.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Дакле, од овог догађаја потиче, овај вид повређивања?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ако је потребно, ја могу то овде преко ове видео камере да Вам покажем, како то изгледа, где сам рањен, ако Ви хоћете, наравно.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Није потребно то, него да ли имате медицинску документацију у вези ових повреда?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, имам, доста тих докумената.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хвала.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Медицинске, али сада немам са собом. Ја сам поред прострелне ране коју сам добио на једну ногу и у стомак сам имао рану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем да сте Ви проглашени, добили сте тај инвалидитет поводом тог догађаја, од тих повреда?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ко је од чланова Ваше породице био тада са Вама, Ваша супруга или деца? Колико вас је било и ко је ту све био?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Била је моја супруга, две моје кћерке, биле су са мном и два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они сви одвојени од мушкараца?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Говорим о својој ужој породици. Био је и брат, али је брат тога дана убијен, не бих сада говорио о широј породици, о родбини, јер ту има око десеторо, једанаесторо који су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја питам у тој кући ујутру када је дошла војска, колико је било чланова Ваше породице, осим Вас, Ваше супруге и деце?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, разумео сам. То вече ја нисам боравио у својој кући, дакле нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у тој кући где сте били.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Тако сам ја дао и изјаву прво. Ја сам био код брата од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам разумела, али колико вас је било?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Јер наша кућа је била тамо, ми смо били помешани, и Срби и Црногорци и ми, а дан пре тога, ми смо приметили да долазе велике снаге наоружане и онда смо морали да напуштамо места и отишли смо код тог нашег рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја Вас питам, у тој кући код Вашег рођака, колико је укупно било чланова породице?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Не бих могао тачно да Вам кажем, број лица која су боравила ту, тога дана, али то је био тај брат од стрица, он је имао два сина и три кћери. Говорим о том брату од стрица, па био је још један други рођак и њега су убили тога дана, са њим је била његова супруга, једна кћерка и два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Био је после стриц, Метуш Хускај, са својом супругом, кћерком и једним сином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Брат Хаџија, био је са супругом и четири кћерке. Дакле, то је број људи који је био склоњен у тој кући о којој сам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, где су жене, деца, отишли, да ли знате где су они боравили после овог догађаја?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: За своју супругу и породицу, ја стварно нисам апсолутно ништа знао, до 18. или 19. не знам тачно, чуо сам да су у Призрену, јер нас су нашли неки новинари и водили су нас у болницу у Призрену, јер та болница у Призрену радила је за све време рата. Тамо су нас послали. Након повлачења српских снага и доласка НАТО снага, та болница је прорадила и у Призрен је дошао један брат од стрица, чуо је да се ја налазим у тој болници, долазио је тамо. Ја прво сам питао за своју породицу и рекао ми је да се породица налази у Албанији и након рата су ми испричали шта им се догодило,

како су отишли и како су се снашли, јер ја за то време нисам био тамо, ја сам у тој ливади поред те шуме био све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Око два месеца и седамнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, они су били у Албанији?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, прочитаћу Вам нека имена, а рећи ћете ми, да ли су то Ваши сродници и да ли су они страдали овом или неком другом приликом. Хускај Фехим, Хускај Харадинај, Хускај Харадин, Хускај Наим, Хускај Неке, Хускај Осман, Хускај Раме, Хускај Тафил и то је то, те податке ми имамо. Да ли су то Ваши сродници и да ли су они страдали том приликом?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, да. Један од њих је код кога смо били кући, код њега, он се зове Наим. А Метуш је мој стриц. Хаџија је мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам прочитала овде Хаџија.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Аха, за овог младића, малопре сам испричао, да је њега, он се зове Наим. А Метуш он тамо умро код те шуме, од прострелних рана, али они нису били ближи моји рођаци, били су мало даљи, ми тако кажемо, даљи, мало даљи од наше породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте нека од ових тела добили касније?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Хаџија кога сам споменуо, он је мој брат, рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хускај Хаџија?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чини ми се да га нисам прочитала овде.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Он је тога дана убијен, али зашто немате податак, ко је ту погрешно, ја стварно не знам, а ми поседујемо документа да је он тога дана убијен, оставио је жену и четири кћерке и имао је око 37 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: И не знам ко је погрешно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили његово тело и да ли сте га сахранили?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, где је његово тело пронађено?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Његови посмртни остаци су пронађени у пећком гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сва тела која су пронађена у пећком гробљу предата породицама ради сахране?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: То што је откривено, у том пећком гробљу, оно што су открили, то јесте, а један број њих није ни пронађен, а колико њих има, стварно не знам. Не бих сада баратао цифрама, јер не знам, неки су пронађени у Србији, а неки одмах након престанка рата, откривени су у том гробљу у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је тела пронађено у гробљу у Пећи?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Не знам тачно, не бих хтео да погрешим, јер стварно не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратила бих се на овај догађај који сте описали 01. априла и ону ситуацију када сте рањени са осталима рањенима и убијенима лежали. Кажете да је један војник ушао након наредбе да провери да ли су сви

убијени, да провери да нико не остане жив. Да ли сте можда тада када је тај војник ушао и када је пуцао, чули да он нешто и говори?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Нисам чуо, нисам чуо да је нешто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде описану ситуацију од једног сведока и у оптужници, да је он наводно пре него што је пуцао, рекао: „Па зар и ти Алија“ и затим када би видео неког живог, и онда је пуцао у тог човека. Да ли сте тако нешто чули?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ја сам већ испричао случај и оно што је испричао један други о судбини његовог брата. Могуће да постоји нека грешка и у ономе што сам изјавио, јер стварно таква је била ситуација, толико тешка да нисам могао да запамтим све детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Јер нисмо могли сви да чујемо ако је неко било шта рекао. А тај који је пуцао на нас и тај који је ми је испричао случај његовог брата, рекао је, „е сада је дошао тренутак да се осветим вама“. Ја сам и пре рекао, могуће да сам нешто заборавио или могуће да нешто сам изоставио, да нисам све рекао, постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нисам питала за тог који је причао ту ситуацију са братом из воза и тако даље, него на онога који је касније зашао међу убијене и рањене, па пуцао појединачно у њих. Да ли је он рекао нешто, како то овде нама прича један сведок, „па зар и ти Алија“ и затим појединачним пуцњима практично ливидирао преостале?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, разумео сам. Али ја то нисам чуо, нисам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, да ли су деца и жене у моменту када је пуцано на ту групу мушкараца, већ били отишли или су били у прилици да ту буду и да то посматрају?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Не, породица су биле удаљене, нису биле ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: На крају села су били они тада, жене нису ту биле, на месту догађаја, нису биле жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико по Вашој процени је било окупљених мушкараца?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ако не грешим у бројевима, убијених има између 55 и 65. Ја нисам сигуран сада да ли је 55 или 65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли када је овај војник убио Адема Харадинаја и Ук Бушатија, да ли је то исти војник?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Постоји могућност да у бројевима грешим, али кажем Вам још једном, између 55 и 65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сам ја добро разумела, да је исти војник убио Адема Харадинаја и Ук Бушатија?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, исто лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је тада поред њега било још других војника и колико?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, било је и других војника. Али ту на месту догађаја, где се догодио злочин, била су тројица. А било је и осталих који су ишли путем, али код капије Наима, један је отворио врата и рекао је, „изађите“ и

он је пуцао стално у ваздух и путем док смо ишли приметио сам убијене људе. И видели смо војнике који су били позиционирани ту поред пута и поред те продавнице. Али на месту догађаја, била су само тројица. Они су се стално кретали горе-доле и у правцу оног главног друмског пута, приметили смо још двојицу других, то је једна раскрсница, тамо су седели неки, да ли је било двојица или тројица, не сећам се тачно, али сећам се да су тамо седели на тој раскрсници, а злочин су извршили ова тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли су сви ти војници у селу имали исте униформе и какве су оне биле?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Нису били у истој униформи, могуће да ја погрешим, с обзиром да је прошло доста времена, али чини ми се да нису били у истој униформи. То су биле по мом сећању, затвореније, некако тамније боје, шарене, да ли су то биле сада полицијске униформе или друге униформе, али знам да су биле мало тамније боје. Наочаре су имали, тамне наочаре, али како да испричам, сећам се и других догађаја, можда грешим, али нормално је то, с обзиром на протек времена. Имали су неке мараме, повезане, говорим о овима који су извршили злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете да су имали те мараме повезане, показивали сте нешто. Где су имали везане мараме?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Око чела, ту на овом делу чела и повезане позади на потиљку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можда памтите, које боје су биле те мараме?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Не сећам се какве су боје биле, стварно, нисам, не знам тачно и не бих хтео да погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од тих војника имао неке траке око руке?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, било је са тракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје, да ли је нешто писало на њима?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Мислим да су биле црвене боје, ако не грешим. А шта је писало на њима, стварно не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у стању да определите када је пуцано у мушкарце, па сте тада и Ви рањени, да ли је пуцано из једног или из више оружја?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ја сам Вам рекао док сам стајао, приметио сам то лице што сам Вам испричао у вези што је говорио у вези свога брата, он је имао митраљез и све време је држао у нашем правцу, значи овако га је држао. А ови остали су се кретали, горе-доле, седам до десет метара ишли су горе-доле и тако, а испред нас је био само тај човек, док сам ја био на својим ногама, али када сам се срушио, када сам пао, онда стварно није ми познато шта се догодило, да ли је пуцао само он или још неко други, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците ми, када кажете дан пре овога, видели сте велике снаге војне. Да ли сте ту видели некаква војна возила да прилазе селу или да се налазе ту у околини и која или неку војну опрему да се поставља, када кажете велике снаге?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, видели смо, приметили смо. То је било код Стојковића, код те махале. И ја сам био на једном положају где сам могао да видим све, било је војних камиона и ми смо одозго приметили и довозили су

оружје. Дакле, они су оружје донели. И када смо то приметили, увече ми смо отишли заједно са другим сељанима, не што смо ми осећали страх од Срба и Црногораца, јер ми никада нисмо имали неспоразуме са њима јер дедови и прадедови они су живели заједно али ми смо се уплашили и страховали од тих снага, зато нисмо остали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте међу тиом снагама видели можда да се селу приближавају или постављају у близину тенкови?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Тога дана ја нисам видео тенкове. Ја сад сам говорио шта се догодило дан пре тога, а кад се догодио злочин и на основу онога што сам ја чуо од особа који су побегли видели су тенкове тамо негде на крају села поред магистарског пута који води према Дечане. Они су видели то, те породице које су ишле у том правцу, они су нам испричали да су приметили тенкове и да су видели распоређене велике снаге са тенковима и другим војним средствима негде тамо на крају села у правцу главног пута који води према Дечанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у стању осим онога што сте описивали код тужиоца, да ли можете да поновите како су изгледали ти војници којих се сећате, рецимо тај који прича за брата или оно како сте описивали, само да нам поновите изглед војника?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Нисам Вас добро разумео. Добро. Мало пре сам рекао да је прошло 14 година од тог догађаја, да су ме гађали и карамелама. Пре су говорили да су га водили у нишку болницу. Оно што сам ја доживео вероватно је за неку болницу за живчане болести, за нервне болести. То је прошло доста времена, али увек ми је пред очима лик тог човека, често сам сањао, али након извесног времена ослободио сам се тога. Могу и да погрешим, могуће, али пре тога ја нисам њега познавао. Био је мало слабије грађе, није био тако крупан, мало слабији, био је висок и колико се сећам имао је мало проблема са косом. Није имао косу у предњем делу. То бих могао овог тренутка само да кажем, односно оволико могу да га опишем, више стварно не могу. Не бих био прецизан, не бих био тачан, али то што сам сада рекао да Вам кажем то је истина. Био је слабашан, проблема је имао мало са косом, залисци су му били мало високи, био је вишег раста, нос му је био мало крив, то сам приметио, али више стварно не бих више детаља не бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Морам да Вас вратим још једном на имена ових Ваших сродника чија су Вам тела предата и сахранили сте их. Значи, оне које знате, рецимо имају исто презиме као и Ви. Значи, Ваше сроднике из те најближе и те мало шире породице који су настрадали у овом догађају, тела су Вам предата и сахранили сте их.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да, да, могу. Ја почињем од свога брата. Могу ли да говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Хаџи Хускај, Метуш Хускај то је стриц, то је брат мога оца, значи стрица, Наим Хускај то је брат од стрица, једног другог стрица, не овога што сам сад споменуо него други стриц Наим Хускај, Реџ Реџај он је био мој рођак, а као дете живео је у једном другом селу. Отац му је рано умро и он је отишао са мајком. Касније се вратио код нас и променио је презиме, али и

он је био Хускај, али тад је променио презиме и презивао се Рецај, а иначе је из наше шире породице. То су били моји најближи. Е сад бих споменуо неке који су мало даљи - Харадин Хускај. Ја сад не знам како сте Ви забележили њега, ми смо га звали Дина, али име му је Харадин, Осман Хускај и Тафиљ Хускај. То су синови овог Харадинаја што сам мало пре споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Има још други који се презивају Хускај – Рам Хускај, Феим Хускај, Рам Хускај, мислим да други нема, можда и грешим али мислим да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам сва та тела предата и сахрањена затим код вас на гробљу према вашим обичајима?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Мислим да смо их пронашли, али постоји још једна кога сам заборавио Смаил Хускај, он је имао око 90 година, био је старац, он је био слеп, није ништа видео, али видите да сам погрешно, ја сам и мало пре рекао да постоји могућност да погрешим и он је убијен, имао је отприлике око 90 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сва тела предата породици, ето то сам питала?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Колико је мени познато ово што сам ја Вама рекао осим овог Смаила, сви остали су пронађени страдали, Смаил није пронађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И реците ми да ли Ви постављате имовинскоправни захтев, односно да ли тражите накнаду штете и да ли се придружујете кривичном гоњењу? Ја разумем да је то да, па ми реците да ли опредељујете.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, он одговара да чује питање, још није дао одговор.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да. Што се тиче накнаде штете ако је то законским путем, ако је то право које закон даје ја ћу то тражити. Ако смо се разумели. Што се тиче ако ми припада ја ћу тражити то, а Ви законским путем. А што се тиче ових против којих се води поступак ја се придружујем томе и молим поштовани суд Републике Србије ако влада само мало демократија у њиховој држави и ако кажу да су демократска држава треба гонити ова лица али на основу закона и на основу закона да буду кажњени јер су извршили тешке злочине убијали невинне људе, цивилно становништво од 14 до 90 година. Ето толико сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви опредељујете неки износ те накнаде штете, да ли то постављате сада у неком износу или не?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Ја бих определио тај износ касније јер сада стварно нисам у стању да знам и не знам колико то износи за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Да ли има још питања можда?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Али понављам ако имам право на основу закона ја ћу то и тражити и друга питања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли овде има питања за сведока? Нема. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Не, не, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Ја се Вама захваљујем.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: С обзиром да још на почетку је речено да у кратким цртама ја сам у што краћим цртама изнео то чега се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам и хвала Вам што сте дошли. И сада Вас молим да дође Мађун Алимехај и да то ако можемо сада у континуитету.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, није присутан то су рекли на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мађун Алимехај није присутан?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Није присутан, то је рекао преводилац, него су говорили истовремено сви па се то није превело. Он није дошао данас јер је целу ноћ био у болници, био је болестан, али рекао је да ће доћи други пут. Значи, то је рекао преводилац из Приштине у име представника ЕУЛЕКС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда тамо више нема сведока?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Нема. Данас је само овај сведок и рекли су да ће после 13 часова да Вам одговоре да Вам пошању одговор на оног другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо на овај начин да одјавимо видео-конференцијску везу и да се захвалимо суду, односно ЕУЛЕКС-у.

НАЛАЖЕ СЕ режији да уради оно што су већ урадили, значи да врате слику из суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се сад чује? Хтели сте да кажете још нешто?

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Да ли сам слободан и могу ли са Вашим одобрењем да се удаљим, да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да можете наравно, можете и довиђења.

СВЕДОК БЕСИМ ХУСКАЈ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, данас.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: За данас више немамо сведока, јер тај који је требао да дође он је болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо сада да прекинемо ову видео-конференцијску везу? Па онда имамо сведоке за сутра и прекосутра Гани Бушати, Садик Јахмурати, Аљбан Рецај и Џевдет Аличкај. И сада због информација које су у међувремену јуче стигле пробали смо да све који ће доћи сведоке ставимо сутра да онда у четвртак будемо слободни. Ако то буде могуће то ћете видети сутра.

У међувремену стигла је од ВБА једна мапа и она је једноставно толико велика, она је из разних делова, значи она је ту, видите сад овако што овај коверат који сам подигла и молим вас да то погледате у рецимо писарници. Раширићете тамо кад ко хоће да види. У међувремену постоји још једна новија из 1985. године која постоји и у електронском облику и коју покушавамо да нађемо и такође због ових свих путева, начина уласка у село итд. осим ове мапе тражимо и неког, тражила сам да ВБА, односно тај министар рецимо војни да одреди неку особу која би нама то овде објаснила ту мапу и показала шта се све ту налази те њихове ознаке итд., па када то буде, то ће бити за рецимо следеће те дане у којима је суђење, то ћу вас благовремено обавестити. Због тога погледајте ову мапу до сутра.

И коначно оптужени Мишић, значи мора да види за своје ствари на пријавници овде или у Бачванској. Ето тако. Тако да данас завршавамо и наставићемо сутра.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: За ове сведоке што сте рекли за следеће дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може следеће недеље?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Јесте ли одлучили да ли ће да буде саслушан заштићени сведок или ће да буде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не заштићеног сведока рекли смо да ћемо сачекати колегу.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Што се тиче сведока које је предложио Брновић Радослав ја могу да дам да сведок Стојановић Милош он би могао да дође 04. поподне, а овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто поподне? Да ли смо ми поподне следеће недеље? Јесмо. Не, питам само. Може Стојановић. Да ли онда могу и ти сведоци.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Стојановић и овај Ћоровић може који било који дан, а Стојановић 04. поподне да се ураде позиви и да се дају Брновићу и да би он њима предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо то, припремићемо то за Стојановића и Ћоровића и једног и другог онда 04.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Тако је, да. Пола сата можда треба да се саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица пола сата?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: По пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо да израчунамо на пример по сат времена. Шта кажете Ви за ова три сведока?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите, ја сам се чуо са супругом, она ће да јави Мирјани – свастики, а од ове Марте Стојановић ја сам се чуо са братом и значи он ће да јави, нема проблема никаквих само Ви реците кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то и питам, да ли хоћете да то буде други, трећи или четврти?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Можда је боље четврти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да имају више времена?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите нешто, супруга ми ради код приватника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је довољно један дан за сва три сведока?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ма да, то је кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо за четврти ове сведоке које је предложио Момич, које је предложио Брновић. Добро, вратите се. Кога смо још јуче питали? Булатовића добро то још нисмо одлучили, то морамо сутра зато што то није био сагласан предлог и ко је још био јуче? Чекајте да видимо овај списак, Булатовића ћемо још да одлучимо и онда ћемо видети за ове сведоке, дакле, шта каже ЕУЛЕКС. Ја мислим да је немогуће видео-конференцијска веза поподне, то ћемо видети и још господин Бобот јуче смо расправљали о томе, па ћу Вас замолити за сутра да сада ту не објашњавам посебно, видећете и транскрипт Вахиде Шаља, онда Шехиде Добра и Зиље Добра. Тужилац за те сведоке није предложио нити да се испитају нити да се читају њихови искази

иако се они налазе овде, па да ли Ви одустајете од тог предлога да се они позову? Добро је.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Судија, ја бих у име Перовића, адвокат Вучић Шћепановић исто, одустао од предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Перовић одустаје, значи да се саслушају Вахиде Шаља, Зехиде Добра и Шехиде Добра, тако да се главни претрес.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио да ми се доставе те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које изјаве?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О којима сада причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте то нама доставили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па вратите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да Вам вратим? Добро, видећу то. Дакле, наставићемо претрес сутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам доставио на Ваше тражење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје тражење? Добро.

Главни претрес ће се наставити сутра 27. марта 2013. године.

Довршено у 11:07 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА